

- Gondolatok Hagyományainkról -

Az egyetem előtt, talán sokunkban felmerült az érzés, hogy nem találjuk a helyünket, és bárcsak egy régebbi kor gyermekei lennénk. Sopronba érkezve egy különleges világ részeseivé váltunk, ami egy cseppet sem emlékeztet a rohanó és korlátok nélküli szürke valóságra. Soproniként, mintha egy bűvös kapun léptem volna át az egyetemre érkezés után. Sopron jól ismert zugai, macskakövei, történetei újabb titkait fedték fel... igazán szívébe fogadott a város.

Hagyományaink segítségével önmagunkra, igaz barátokra és a mai világból hiányolt értékekre leltünk. Tisztesség, Becsület, Igaz Barátság, Türelem, Segítő készség, Önfegyelem, Önzetlenség, Hazaszeretet; ezek egy igazi Selmeci Diák erényei.

A Selmeci Hagyományokat sokan, sokféleképpen élik meg, hiszen mindannyiunk lelkében más virág nyílik... de egy közös: életre szóló élményt és emléket jelent.

Diákhagyományunk nagy erővel bír: generációkat, egymástól távol került barátságokat, ismeretlen ismerősöket köt össze. Elég egy köszöntés: Jó Szerencsét!, egy dúdolt nótafoszlány, és eltűnik a sok éves korkülönbség; a távol töltött évek; az idegen, ismerőssé lesz. A szemek ugyanúgy csillognak, a szívek ugyanazért dobognak...”Selmec, Selmec, sáros Selmec Te vagy az oka mindennek, Selmec, Selmec, sáros Selmec, hogy az Isten áldjon meg...”

Szittyá Anita a. Szívvel-Lélelkel

Valeta Bizottság